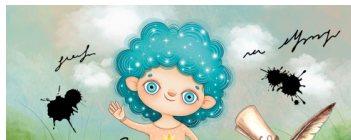

**TOTO ČÍSLO JE O KULTUŘE A
TAKÉ TROCHU O SPORTU..**

ČTĚTE NA STRANĚ 1-2

Březen je měsícem dobré četby a poslechu

Rádio Junior (www.rozhlas.junior.cz) už dlouhá léta patří k nejoblíbenějším dětským stanicím v Česku. Je to místo, kde se setkává fantazie, laskavý humor, dobrodružství i hudba. A mezi všemi pořady, které

rádio nabízí, má jedno jméno zvláštní místo - skřítek Hajaja. Tena provází děti do říše snů už od 60. let. Každý večer zve malé posluchače k poslechu krátké pohádky - někdy veselé, jindy poučné, ale vždy bezpečné a laskavé. Rádio Junior vyhlásilo soutěž o nejhezčí pohádku, která bude mít ale jen deset vět. A tak se někteří z nás také přihlásili. Jak se nám výtvořily povedly, posudte sami.

Hajaja na louce

Hajaja na louce

Hajaja se prochází mezi pampeliškami na krásné zelené louce. Nebe je celé modré, nikde ani mráčku a sluníčko září. Skřítkovi je příjemně, sluníčko ho ohřívá, ptáčci zpívají a jemný vítr ofukuje pampelišky. V údivu si lehne na trávu a kouká na sluníčko. Pak zavře oči a vnímá jen nádherný zpěv. Poslouchá šumění listů v lese a jemný vítr, který mu fouká

do oušek. Když si odpočinul, nashbíral si pampelišky, které medově voněly. Podíval se blíž a vidí malinkou včelku. „ Bzz, bzz, jsem tvůj jarní kamarád.“ Hajaja si ji vzal do ručičky , dívá se na ni, jak je hezká, a usmívá se. Nejdřív sevře dlaň, ale pak včelku pustí a ta letí k jarnímu nebi. To jsem rád, že už je jaro a že mám přítelkyni, pomyslí si hajaja...

Nikča

Hajaja ve škole

Hajaja ve škole

Skončilo léto a Hajaja se vrátil do školy. Ale už to není jako školka, hrát si, spinkat a odpočívat, je to o učení, psaní a počítání. Paní učitelka mluvila o zvířátkách na přírodovědě, zrovna to byli ptáci. Hajaja ale v tu chvíli myslel na oběd, jak ho doma vaří a pak si pochutnává. Hodně přemýšlel a najednou řekl nahlas :„Mňaaaaam!“ Paní učitelka se

zeptala, co je tak mňamozního na ptáčích. Hajaja řekl, že myslel na oběd. Celá třída na ně pak začala myslet taky. Pak Hajaju napadlo, že si je můžou uvařit, všichni šli do kuchyně a začali vařit španělské ptáčky. Když měli hotovo, tak si všichni sedli a jedli. Nakonec se neučili jen o ptáčích ve vzduchu , ale i na talíři. A tak Hajaja zavedl novou tradici, a tou je vaření místo učení. Lucka B.

Básnička o Hajajovi

Hajaja rád vypráví, zná pohádky na spaní. Vždycky si rád pohraje, se slovíčky popere. Nejradší má koblížky, má své krátké nožičky. Hajaju má každý rád, stačí ho jen zavolat. Kája

Hajajova květina

Hajajova květina
Byl jednou jeden Hajaja a ten měl velmi rád květiny, denně chodil na ně na louku a povídal si s kopretinou, pampeliškou a sedmikráskou. „Ahoj, Hajajo!“ říkají květiny. Hajaja dnes ale neměl náladu, a tak místo odpovědi zabručel: „Nazdar.“ Bylo to od něho velmi nepěkné a kytky to moc mrzelo a i on si svou neochotu potom uvědomil. Přemýšlel, co může udělat a jak jim to vynahradit. Dlouho přemýšlel a nakonec vymyslel,

že jim vyrobí kytičku z kartonu. Vzal lepidlo, barvičky, nůžky a začal tvořit, až po dvou hodinách vykřikl: „Mám to!“ Rychle vyběhl, utíkal, jak jen mohl, přiběhl a řekl: „Moc se vám omlouvám za svoje chování, byl jsem nevrly, a tak jsem vám něco vyrobil.“ Kytičky spatřily překrásnou papírovou květinu. Byly rády, že si uvědomil své chování a nepřestaly obdivovat přenádherný vlčí mák z kartonu, vyrobený z lásky. Majda

Hajaja a pohádková kaše

Hajaja a vaření pohádkové kaše

Děti, už jste někdy vařily pohádkovou kaši?
Já jsem kaši nikdy nevařil a dneska ji budu dělat poprvé!
Ale co do ní tak patří?
Třeba perník z perníkové chaloupky a nebo salám z košíku od červené Karkulky? Néeé, to asi né, co myslíte? Už vím, dám tam trošku teplého mléka a nějaké ty jahůdky z mojí kouzelné zahrádky. Jahůdky jsem opatrně nakrájel a smíchal

s mlékem. Hmm, už to voní nádherně, mám takový hlad, že bych všechno snědl studené. Nandal jsem si kaši do své dřevěné misky, kterou mám od krtka, a posadil se na svou červenou židličku. Mňam, a jak je výborná! Nechcete ochutnat?
Laura

Básničky o Hajajovi

Večer před spaním Hajaja se probudí. Celý večer baví děti, kouká do postýlek, jestli spí. Každý večer děti těší, když pohádky zase slyší. Každý večer zas a zas, protože má krásný hlas. Hajaja se dozvídá, že pohádku říkat má. Už dávno ví, jak na to jít, hezky přikrýt, potom snít. Eli, Terka, Anet

Bruslaři

Naši prvňáčci vyrazili na led. Pod vedením trenérů HC MAD BULL odstartovali svůj první bruslařský kurz a čeká je celkem pět lekcí plných zábavy i získávání nových dovedností.

RIDE WHEEL SHOW NA NAŠÍ ŠKOL

RIDE WHEEL SHOW NA NAŠÍ ŠKOLE

SETKÁNÍ S AKCÍ

V tělocvičně naší školy proběhlo setkání s týmem RIDE Wheel, cílem tohoto setkání bylo

seznámit nás hrou s programem BESIP. Seznámili nás se zajímavou disciplínou jménem Bike Trial (akrobatická jízda po speciálně upravených kolech), která vznikla v 70. letech minulého století ve Španělsku. V Česku ještě není moc rozšířený.

CO TO JE RIDE WHEEL SHOW?

Jezdec Lukáš Müller a moderátor Honza Šmíd nám ukázali dech beroucí triky na bike trialovém kole, které nemělo třeba ani sedačku. Toto akrobatické vystoupení je udělané tak, aby nám hrou přiblížilo program BESIP (Bezpečnost silničního provozu). Ukazovali nám různé triky na bike trialovém kole (např. otočky po zadním kole, skoky na bednách, najíždění na bedny / sjíždění z beden po rampě, skoky a balancování po překážkách různých tvarů).

RIDE WHEEL TEAM

- team vznikl v roce 2013.
- Honza Šmíd i Lukáš Müller dříve vystupovali samostatně, ale pak vytvořili RIDE WHEEL TEAM a dotáhli to na vyšší úroveň, než sami čekali.
- vystupují i na velkých akcích v ČR.

Popis průběhu

Po úvodu, ve kterém jsme se seznámili s hvězdou celého vystoupení Lukášem Müllerem a moderátorem Honzou Šmídem, nás tyto dva kamarádi provedli skvělým programem, plným skoků přes různé překážky,

a to i bez předního kola, s různými kvízy a otázkami, které měly vyzkoušet naše znalosti v okruhu kol, tři nejlehčích způsobů zavolání záchranné služby nebo dopravních značek. Výhry kvízů a otázek byly různé, třeba náramky, klíčenky, trička a plakáty. Akce se nám všem moc líbila. Pavel Střihavka

Návštěva Prahy

31.3. se vydala 8. a 9. třída do Technického a Zemědělského muzea v Praze.

Kvůli výluce jsme museli jet autobusem do Tábora, a z Tábora vlakem do Prahy. K muzeu jsme dojeli tramvají. Poté se třídy rozdělily, 9 třída šla do Technického muzea a 8. třída do Zemědělského muzea. V Zemědělském muzeu jsme viděli spoustu traktorů a výstavy dobytka, myslivecká a rybářská část nás seznámila s lesní zvěří a rybami. V Technickém muzeu nás překvapili především staré stroje a automobily, nejkrásnější byla letadla. Výlet jsme zakončili v Paladiu na dobrém pohostění a unavení odjžděli vlakem.

I když jsme poznali další místa Prahy, občas se zdálo, že ve výkřících cestovatelů zaznívaly i jiné starosti a radosti: „...Pojedeme vlakem 367, nešlapej na koberec, rychle do nejlepšího kupěčka, mám hlad- kde je Mekáč, tady je horko, je mi zima, ale jo- šlo to...“ Akce se celkem (až na drobné přesuny ve vlaku) vydařila a v pět odpoledne jsme přijeli do Českých Budějovic všichni osmáci

